

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν συγγραμμάδιον, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΑΡΜΟΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἔτησίαι ἄρ. 7.— Ἔτησίαι φρ. χρ. 8.—
Ἐξάμηνος 4.— Ἐξάμηνος φρ. χρ. 4.50
Τρίμηνος 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40
Διανοδοὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἑκάστου λεπ. 30 [φρ. 0.30].

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριάντου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθολαίγιον

Περίοδος Β' — Τόμ. 12^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 1 Ὀκτωβρίου 1905

Ἔτος 27^{ον} — Ἀριθ. 44

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ' (Συνέχεια.)

— Θὰ φύγουν, καὶ ἀπόψε κι' ἔλας, εἶπεν ἡ Μουρμούρα. Θὰ κάμω ὑπομονὴν ἕως τότε, γιὰ νὰ δῶ ἂν θὰ μας ἀφίσουν νὰ κάνωμε μόνονι μας τὴν παράστασι' ἀλλά, ἂν δὲν ἔλθουν νὰ ζητήσουν συγχώρεσι καὶ νὰ παραστήσουν, ἀμα σβύσαμε τὰ φῶτα τοῦ θεάτρου, τρέχω στὸ τροχόσπιτο, καί, σὰς παρακαλῶ νὰ με πιστέψετε, δὲν θὰ φορέσω γάντια γιὰ νὰ τοὺς πετάξω ἔξω.

— Ἐκτὸς ἂν ζητήσουν χάριν, εἶπεν ὁ Μουρμούρης, ὁ ὁποῖος ἐπρόβλεπε διὰ τὸ στομάχι τοῦ παντὸς εἶδους σπερήμες, ἂν τυχὸν τὰ παιδιὰ τοὺς ἀφίναν κι' ἔφευγαν.

— Ἐκτὸς ἂν ὑποχωρήσουν καθ' ἑλπὴν τὴν γραμμὴν, καὶ οὔτε ἓνα κόμμα παρακάτω!

— "Α! μὰ ἐσὺ θὰ τα χολάσης ὄλα! εἶπεν ὁ Μουρμούρης, καὶ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν του διὰ νὰ μὴ φιλονεικῆσῃ με τὴν γυναϊκά του.

Ἡ Μαργαρώ ἐσκέφθη ἐν φρόνιμα θὰ ἔκαμνε ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπιγῆ νὰ εὕρῃ τοὺς φίλους της, οἱ ὁποῖοι ἀπετελείωναν τὸ συμπόσιόν των, καὶ διηγῆθη εἰς αὐτοὺς τί εἶχεν ἀκοῦσῃ.

— Ἐχω τὴν ἰδίαν, ἐπρόθεσεν, ὅτι τὸ μερὶ τοῦ πουλιοῦ μου καὶ τὸ ποτήρι μου με τὸ κρασί ἐπέσιμωσαν περισσότερο ἀπ' ὄλα τὴν Μουρμούρα. Γιατί δὲν παρέλειψα κι' ἐγὼ νὰ τῆς τα δείξω καλά ἀπὸ μακρὰ...

— Ἐπρεπε νὰ το φαντασθῶ, εἶπεν ὁ Πετρογιάννης, πῶς κάποια πονηριά θὰ ἔκαμνες πάλι. Ποτὲ δὲν βρίσκει κανεὶς τὴν ἡσυχία του με σένα, καί μὲν Μαργαρώ! Ἐπῆγαιναν κι' ἔτσι ἀσχημά

τὰ πράγματα δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ τοὺς στάξῃς κι' ἐσὺ φαρμάκι.

— Θὰ ἐνόμισαν ὅτι ἐγὼ, καὶ ἴσως καὶ ὁ Γέρος, σ' ἐβάλαμε νὰ τοὺς πειράξῃς, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα.

Αὐτὴν καὶ μὲνην τὴν ἐπίπληξιν τῆς ἔκαμιν.

— Ναί, ναί, αὐτὸ ἀκριβῶς ἐνομίσαμε! εἶπεν ἡ Μαργαρώ ἀπὸ ἡ Μουρμούρα μ' ἐφώναξε πῶς ξέρω καὶ κάνω παραγγελίες.

Ὅταν εἶδαν τὴν ἀρελὴν τῆς εἰλικρινείας, ἡ Γρατσιέλλα, ὁ Πετρογιάννης καὶ ὁ Γέρος δὲν ἐμάλλωσαν τὴν μικροῦλαν διὰ τὴν ἀνοησίαν της. Ἐκάθησαν

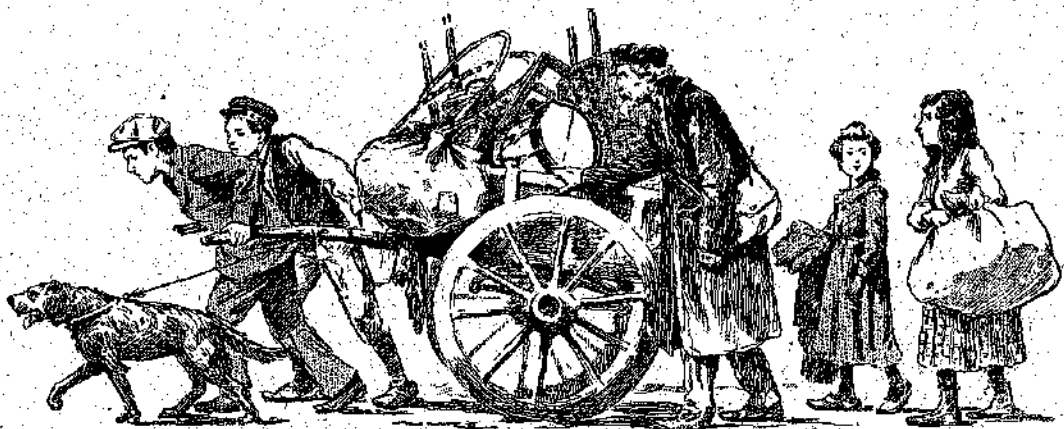
μεγάλου λόγου: «Νὰ δέσωμε τὰ πράγματα μας».

Καὶ ἔπειτα, ἀπὸ ἐσκέφθη ἀρκετὴν ὄραν, ἐπρόθεσε:

— Νὰ πᾶς λοιπὸν καὶ νὰ μαζέψῃς ἀπὸ τὸ τροχόσπιτο ὅ,τι δικό σου ἔχεις, ἀλλὰ πρὸ πάντων χωρὶς θόρυβον, διὰ νὰ μὴ μας ἐνοήσουν. Εἶνε ἱκανοὶ νὰ μας διώξουν ἀπὸ τώρα, ἂν καταλάβουν πῶς θέλομε νὰ σώσωμε τὰ φτωχικά μας πράγματα.

— "Ω! τὰ δικά μου δὲν θ' ἀργήσουν νὰ μαζευθοῦν... εἶνε τόσο λίγα! εἶπεν ὁ Γέρος.

— Καὶ σύ, Πετρογιάννη, θὰ τρέξῃς

• Τὰ δύο ἀγῆρια ἐτραβούσαν με τὰ χέρια των. • (Σελ. 146, στήλ. γ.)

κι' ἐσυλλογίσθησαν. Ἡ θέσις των ἐγένετο σοβαρά. Δὲν ἔπρεπεν οὔτε στιγμήν νὰ χάσουν.

— Τι σκοπεύετε νὰ κάμτε; εἶπεν ἡ Μαργαρώ, ἡ ὁποία εἰς ὄλα αὐτὰ δὲν ἐβλεπε παρὰ μίαν διασκεδαστικὴν διαμάχην καὶ τὴν ἡδονὴν που φέρουν τὰ ἀπρόπτα ἐπεισόδια.

— Δὲν ἔχομε πιά παρὰ νὰ δέσωμε τὰ πράγματά μας, εἶπεν ὁ Γέρος με ἓνα βαθὸν στεναγμόν.

— Ἐλα τώρα! μὴν ἀπελπίζεσαι, καλέ μου Γέρο, εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα με νόστιμον τρόπον, καθὼς ἔπιανε τὸ χερὶ τοῦ παπποῦ της. — Τὸν εἶπες ὅμως τὸν

στοῦ φίλου μου κ. Λεμπέν, τοῦ βιβλιοπώλου, καὶ θὰ τον παρακαλέσης νὰ μας στείλῃ ἀπόψε, κατὰ τὰς δυνάμεις, τὸ καρτσάκι του.

— Πολὺ καλά.
— Στάσου... νὰ του πῆς, νὰ περιμένῃ ὁ ὑπηρετὴς τοῦ πίσω ἀπὸ τὸ θηριοτροφεῖόν, ὡς που νὰ τον φωνάξῃ κάποιος ἀπὸ μᾶς νὰ πλησιάσῃ.

— Καὶ σύ, Μαργαρώ... εἶπεν ἡ Γρατσιέλλα.

— Ἐγὼ, διέκοψεν ἡ μικροῦλα, τηγαίνω νὰ φυλάξω τὴν παλιὰ τὴν καλτσα μου μέσα στὸ μπογαλάκι μου.

— Καὶ ἔπειτα ἀμέσως, νὰ πᾶς εἰς

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΙΖ'

“Άλλη έκπληξίς τώρα! Ο Έλεφας έπαυσε τὰ παιγνίδια και τὰ χοροπηδήματα, και άρχισε νά περιπατή φρόνιμα με τὰ τέσσερα, και ταπεινά ταπεινά, σαν φοβισμένος σκυλος, νά πλησιάζη τον Βασιλέα.

Τί έγύρευε έκεί; Μήν ήταν πονη τον ξεγελάση και νά τον αρπάξη με Ο. Κουκουμπιμπής δεν ήξευρε τί στην τρεχάλα; ήταν πολύ αργά. Νά

ριά; Μήν ήθελε νά την προβοσκίδα του;.. νά κέμη. Νά τὸ βάλη ρίψη μιά τουφεκιά; Θα πήγαινε και αυτή όπως ή άλλες.

“Αλλά όχι! Κανένα κακό σκοπό δεν εχεν ο περιεργος Έλεφας.

Απεναντίας, μάλιστα!.. Νά τον! έπροχώρησε, έφθασεν εμπρός εις τὸν Βασιλέα και έγονάτισεν εις τὰ πόδια του νά τον προσκυνήση! “Αί μ' αυτό ήταν και ήταν έκπληκτικό!..

Ο Κουκουμπιμπής έρριξε κάτω την καραμπίνα του κ' έδιαπλάτωσε τή στοματάρα του.

Από πίσω του ο Αρχικυνηγός, με άλλο τόσο στόμα, εκύτταζε τὸ θάσμα και δεν ήξευρε τί νά πη.

— Μά τ' είνε αυτό; έψιθύρισεν ο Βασιλεύς.

— Δεν ξέρω, Μεγαλειότατε! Δεν καταλαβαίνω γρῦ!

(Επεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Ο ΧΑΛΒΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ

Κωμικό διάλογοσ δια παιδικόν θέατρον Φασουλῆ.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Καλῶς τον! καλῶς τον Μιχαήλ!

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Καλημέρα, Πασχάλη!

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Καλή σου μέρα. Πῶς ήταν αυτό τὸ καλό, και με θυμήθηκες νάρθης;

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Μά... δεν με είχες καλεσμένο για σήμερα, να φάμε μαζί τὸ μεσημέρι;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—“Αί ναί, καλά λές. Είχε φύγη από τον γου μου. Αυτό όμως δεν σημαίνει τίποτε! Έννοείται πῶς θα φάμε μαζί. Σου έχω μάλιστα σήμερα χαλβά... ένα χαλβά, να γλύφεις τὰ δάκτυλά σου!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—“Εξοχα! τρελλαίνομαι

για τὸν χαλβά, ξέρεις! Και είνε ετοιμος; καμωμένος;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—“Οχι, αλλά, ξέρεις... έχω τὰ υλικά, και δεν άργει να γίνη.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Περίφημα! Έμπρός, λοιπόν, να τον κατασκευάσωμε μαζί!

“Έχεις βούτυρο, σεμιγδάλε, ζάχαρη, κανέλλα;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Τίποτε απ' αυτά!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Αμή τότε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Έγώ ξέρω έναν τρόπο, δλωσ διόλου διαφορετικό για να φτιάνω τον κανω χωρίς... σεμιγδάλε.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ (κατ' ιδίαν).—Έννοείς να με περιπαίξεις, καταργαράκο μου. Περιμένε λιγάκι, και να δούμε ποιός από τούς δυο μας θα γελάση με τον άλλον! (Δυνατά). Ναί, ναί, ξέρω... θα σε βοηθήσω κ' εγώ.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Πρώτα-πρώτα πολλή μουστάρδα ή μουστάρδα είνε τὸ βούτυρο. (Βάζει μουστάρδα μέσα εις μίαν σουπιέρα.)

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Νά τώρα και πιπέρι τὸ πιπέρι αντικαθιστᾷ τήν κανέλλα. (Τὸ πετᾷ στην μύτη τοῦ Πασχάλη, ο οποίος φτερνίζεται.)

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—“Αμ... τοί! “Αμ... φούτ! Πρόσεχε λοιπόν!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Έτσι μου συμβαίνει πάντα, άμα κάμνω σεμιγδαλένιο χαλβά. Σου ζητῶ συγγνώμη, δεν το ήθελα... Τώρα, τί θα βάλωμε αντί για τὸ σεμιγδάλε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Θα βάλωμε... φάβα!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Θαυμάσια! θα γίνη χαλβάς πρώτης τάξεως. Τώρα λίγο γλυκό βύσσινο, αλάτι, δυο πορτοκάλια, τρεις σκελίδες σκόρδο, τρία ποτήρια κονιάκ, μιά φουχτα τραχανά, πέντε πατάτες, μιά μπουκάλια λάδι... (Τὰ ρίχνει όλα φρόνην μίγδην).

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Στάσου, στάσου! τρελλάθηκες! πᾶσι τὸ σπιτικό μου! Μά κατέστρεψες, αθεόφοβε!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Μπορεί... Τώρα, να τα βράσωμε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Περιττόν, περιττόν! όχι! άς μείνουν έτσι!

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Νά στρώσω τὸ τραπέζι;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Αφού τὸ θέλεις (Ο Μιχαήλς βάζει ένα πιάτο.)

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Μά, ένα πιάτο μοναχά έβαλες;

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Μάλιστα.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Δεν θα φᾶς λοιπόν μαζί μου;

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—“Οχι.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Και όμως εσύ τον έκαμες τον σεμιγδαλένιο μου χαλβά.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Δεν λέγω όχι.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Λοιπόν, γιατί δεν κάθεται τότε;

ΜΙΧΑΗΛΗΣ.—Κάμνω πολλές φορές τέτοιου είδους χαλβά, αλλά δεν τον τρώγω ποτέ! Πηγαίνω να φάω εις τὸ ξενοδοχείον. Χαίρετε, κύριε Πασχάλη!

(Εξέρχεται καμαρωμένος, ενῶ ο Πασχάλησ σωριάζεται απλητισμένος εις μίαν καρέκλαν.)

(Μίμησις.) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ!

“Η ωραιότης των πραγμάτων μάλλον παρά ή χρησιμότης των ανυφώνει την ψυχήν μας προς τον Θεόν.

“Ο κόπος είνε πολλάκις βραβεϊον μάλλον παρά ποιή. Ένῶ ή ανάπαυσις είνε ποιηή πολλάκις και όχι βραβεϊον.

(Από τὰ Γνωμικά του Θωμαζεου)

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΡΤΑΝΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

“Οπου ο λόρδος της Αλβεργιάλης χάνει την Δεναίν, και ο μεθυσμένος λόρδος χάνει την ζωήν του;

Ζαλισμένος ακόμη και βαρὺς από τούς καπνούς της μέθης του, ο λόρδος είχε σηκωθεί κατά τις δέκα τὸ πρωί δια ν' άρχισή την τακτικήν του επιθεώρησιν εις τούς προμαχώνας.

Κατὰ τὸ διάστημα της επιθεωρήσεως, έκρινε καλὸν ν' αναβῆ εις τὸ ανάχωμα ενός μεταπυργίου, δια να εξακριβώση τὸ βεληνεκές ενός μεγάλου πολιορκητικού οχυροδίου.

“Αλλά, μόλις έπεσκόπησε δια τὸ βλέμματος την έξοχόν, και άμέσως έψωσε τὰς χείρας προς τον ούρανόν, άφισε τὰ διοπτρά του να πέσουν, και κραυγὴ φοβεροῦ τρόμου εξέφυγεν από τα χείλη του.

—“Εκεῖ... εκεί! εφώναζε σαν τρελλός οί Γάλλοι! εκεί... εκεί!

Είχε πραγματικῶς διακρίνη, εις απόστασιν μικροτέρην του ενός χιλιομέτρου από τὰ οχυρώματα, τον γαλλικόν στρατόν, ο οποίος προέβαιεν εν παρατάξει, έχων επί κεφαλῆς τὰς ἑλας των ούσάρων του κ. Δε Βρολλή.

“Αμέσως ο Αγγλος διάταξε να ριφθῆ τὸ πυροβόλον, δια τοῦ οποίου έκαλεῖτο ή φρουρά εις τὰ όπλα, και έσπευσε να ειδοποιήση τον λόρδον της Αλβεργιάλης, ο οποίος συνήθρισε τὰς διαθέσιμους ἑλας του ἱππικού του και εξώρισεν από τὸ στρατόπεδον δια να δοκιμάση ν' ανακόψη την κίνησιν των Γάλλων.

Ματαία απέπειρα! Μόλις οί Αγγλοσάξωνες έπήγαν να παραταχθούν εις τον κάμπον, και άμέσως τὸ γαλλικόν ἱππικόν έκαμεν έξοδον εναντίον των με ακατανίκητον όρμην και τους απέκρουσε προς την Δεναίν, όπου επανήλθον δεκατισμένοι και εις πλήρη άταξίαν.

Τήν στιγμήν εκείνην ενεφανίσθη ο Αρτανιάν, ακολουθούμενος από τούς δύο πιστούς ακόλουθους του μ' ὄλην την πρώτην εκείνην επιτυχίαν της επίθεσεώς του, τὸν πρόσώπιόν του έμενε περίφροντί, τόνον πολύ μάλιστα, ώστε ο Γάστων δεν έκρατήθη, αλλά τον ήρώτησε τί συνέβαινε και ήτο ανήσυχος.

— Λοιπόν! μάλιστα βαρῶνε, ώμολόγησεν ο Αρτανιάν περιμένω ανυπομένως να ιδῶ εκεί κάτω, προς τὰ δυτικά, εν σύνθημα, τὸ οποίον έχομεν συμφωνημένον με τον Πάτρον, και τὸ οποίον θα με πληροφορήση αν έπιτυχεν ή άποστολή του εἰς τὸς τότε δέ...

Τήν φράσιν του Αρτανιάν διεκοψεν ένας άγγελιαφόρος, ο οποίος του ένε-

χερίσας μίαν έπιστολήν εκ μέρους τοῦ αρχιστρατήγου.

“Ο Αρτανιάν ανετινάχθη όλος, όταν ανέγνωσε τήν έπιστολήν.

— Ποτέ, κύριε, είπεν εις τον άγγελιαφόρον, ποτέ!... “Ανεγγελάτε εις τον κ. στρατάρχην Βιλλάρ, ότι, αφού έβάλαμε τὸ κρασί, πρέπει να το πιθῶμε. Κανείς από τούς άνδρας μου, οί άποιοί βαδίζουν με τόνον όρμην εις την μάχην, δεν θα με υπακούση, αν διατάξω να υποχωρήσουν. Σᾶς έρωτῶ!— άνέκραξε με δυνατήν φωνήν, βλέπων προς τὰ στρατεύματα, τὰ οποία παρτάσσοντο προς μάχην καθὼς έφθασαν επί του πεδίου.

—“Ενδοξα συντάγματα της Ναβάρρας και της Καμπανίας, της Μαίνης και της Πικαρδίας, της Λυώνος και της Τουρβίλλης: θέλετε να υποχωρήσετε;

Γενική και φοβερά βοή άπήντησεν:

—“Οχι! όχι! Εις την μάχην! εις την μάχην!

Τήν στιγμήν αυτήν τὸ πρόσωπον του Αρτανιάν εφανίσθη από χαράν, και, με την στραταρχικήν ραβδον του, έδειξεν εν σημεϊον εις τον όρίζοντα.

— Σύντροφοι, είπε, κυττάξτε εκεί κάτω, πέραν από την Δεναίν, εκείνας τὰς τρεις πυράς, που έχουν αναρτήθῆ επάνω εις τον λόφον. Μου άναγγέλλουν ότι ο κ. Δε Τηγγρὺ και ή φρουρά της Βαλενσιέννης κάμνουں επίθεσιν από τὰ δυτικά. Τὰς ήναφεν ο άνδρείός μου ακόλουθος Πέτρος Έστிரάκ, δια να με ειδοποιήση. Γάστων! Φραγκίσκος! δια μέσου των έχθρικῶν στρατευμάτων, θα βαδίσωμεν προς συνάντησιν τοῦ αδελφού σας! Έμπρός, κύριοι! Ζήτω ή Γαλλία, και ζήτω ο Βασιλεύς!

“Αφού είπεν αυτάς τὰς λέξεις, επέλευσεν ο στρατάρχης, έσυρε τὸ ξίφος του, και ακολουθούμενος από τούς δυο νεαρούς ακόλουθους του, έβάδισε προς τὰ οχυρώματα με ζέσιν δλωσ νεανικήν.

Τότε πλέον ο ένθουσιασμός υπήρξεν απερίγραπτος. Οί στρατιῶται επέταξαν τὰς πύλους των ύψηλά εις τον άέρα, κρυυάζοντες:

— Ζήτω ο Βασιλεύς!

Κατόπιν, όπισθεν του Αρτανιάν και των ακόλουθων του, τὰ τάγματα ώρη-

σαν, εις συμπαφή τάξιν, με τὰ όπλα όρθά, με σιληθρόνα ξιφών και λογχών, του έθαμβωναν τὰ μάτια.

“Ο Φραγκίσκος, ο όπολος δια πρώτην φοράν ήκουε “να βρέχη βόλια, έπρόσεγεν εις την άλλόκοτον αυτήν μουσικήν με εν είδος φαιδρῶς μέθης, και έφαινετο ότι δεν έφραντάζετο καν ότι εις έκαστον σφύριγμα έπερνούσεν ο θάνατος από κοντά του.

“Ο δε Γάστων, ανήσυχος συγχρόνως και υπερήφανος δια την άφοβίαν του μικρού, ήγωνίζετο πῶς να τον κρατή εις τὸ πλευρόν τρυ δια να τον προσαπλήξη με τὸ σώμα του.

Τέλος, έφθασαν εις τὰ οχυρώματα.

Δεκταί γενόμενοι με τὰς συμπυροκροτήσεσ των πολιορκουμένων και με τούς μύδρους έξ πυροβόλων, αί γαλλικαί φάλαγγες δεν κατεδέχθησαν ν' απαντήσουν. “Ωρμησαν μέσα εις την τάφρον, ανεργιχήθησαν εις τὸ έσωτερικόν προπέτασμα και υπερέβησαν τὰς επάλξεις του, με ακαταμάχητον όρμην και (όπως έγραψεν ο στρατάρχης Βιλλάρ προς τον βασιλέα) αμε άνδρείαν και χάριν άνταξίαν του γαλλικού έθνους.

“Εννοείται ότι ο Φραγκίσκος δεν ήθέλησε να μείνη όπισω. “Ηλεκτρισθέντες από την εύτολμίαν του, οί γρεναδιέροι της Ναβάρρας τον ανέδασαν, χέρι με χέρι, εις τρόπον ώστε αυτός έφθασε πρώτος εις την κορυφήν του τείχους.

“Εκεί, είδεν άμέσως ότι ο έχθρός δεν είχε τολμήση να περιμειν, την σύγκρουσιν. “Αγγλοι και “Ολλανδοί είχαν τραπή εις φυγήν προς την Έσκό, όπου τα γαλλικα συντάγματα τούς κατεδιώξαν με γυμνόν τὸ ξίφος, και με τον Αρτανιάν, τον Γάστωνα και τον Φραγκίσκον πάντοτε επί κεφαλῆς.

“Ούτω ο ήρως μας ήδυνήθη να επανέλθη ως κύριος και αυθέντης εις αυτήν την πόλιν, όπου πρό δυο ήμερών είχαν εισχωρήση με τέχνασμα.

— Από εδῶ, από εδῶ! εφώναζεν, οδηγών τούς εφφρωμντας δια των οδών της πολίχνης.

Νά τον τώρα εμπρός εις τὸ ρεῦμα του Έσκό! Νά ή πλωτή γέφυρα, όπου

“Αυτός έφθασε πρώτος εις την κορυφήν του τείχους. (Σελ. 349, στήλ. γ.)

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1905

Είς την Κληρωσίδα ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2366, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρωσάντες τὴν συνδρομὴν τῶν δατὰ τὸ ἔτος 1905 ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (15 Ἰανουαρίου 1905). Ἐκκληρώθησαν δὲ ὡς ἑξῆς :

Ὀκρίθ. 1022	ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν ὄρολόγιον.
388	ἐκέρδισε μίαν σειράν τῶμων Διαπλάσεως (1879-1904).
53	ἐκέρδισε μίαν σειράν τῶμων τῆς Βιβλιοθήκης.
1603	ἐκέρδισε τὴν Ἑλλην. Ἱστορ. Παπαρηγοπούλου.
2249	ἐκέρδισε 4 τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
174	ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν Διετικὸν Ἀγγέλου Βλάχου.
157	ἐκέρδισε τὴν αὐσκευὴν γραφείου.
1431	ἐκέρδισε τρεῖς τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
694	ἐκέρδισε τρεῖς τόμους μυθιστορημάτων Ἰουλίου Βέρν.
39	ἐκέρδισε τὸ ἐκτυπηθῆριον ὄρολόγιον.
583	ἐκέρδισε τὸ Ἑλληνικὸν Διετικὸν Γιάνναρη.
1064	ἐκέρδισε μίαν εἰκόνα καλλιτεχνικῆν.

Οἱ ἐπόμενοι 18 ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ἐπιστῆσιαν συνδρομὴν τῆς Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1906.

98	460	596	963	1551	1970
335	574	672	1044	1648	2023
451	587	823	1136	1654	2067

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ δύο τόμους τῆς Β' περιόδου τῆς Διαπλάσεως.

46	328	507	813	1538
102	340	577	905	1740
137	429	681	1146	1954
189	455	756	1342	2076

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ πέντε τόμους τῆς Α' περιόδου τῆς Διαπλάσεως ἐκ τῶν τιμηθέντων 1 φρ.

251	440	690	976	1763
276	512	833	1227	1827
346	513	857	1420	2045
353	604	895	1638	2134

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

113	406	666	1041	1310
261	438	766	1068	1722
269	525	852	1163	1857
374	590	887	1224	2193

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πυρροπούλου».

7	367	637	991	1718
49	421	749	1376	1788
150	502	805	1576	1811
218	615	920	1695	1897

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Θώματος τοῦ Φθίνου».

11	472	784	1370	1585
34	530	928	1387	1927
205	651	1003	1479	1993
321	736	1160	1517	2086

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Νίνας».

4	416	821	1368	1871
86	594	910	1505	1929
242	635	1197	1713	1982
295	687	1274	1749	2170

Οἱ ἐπόμενοι 20 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Πρόκτου τοῦ Νικόλου».

26	206	480	866	1570
60	226	569	1054	1735
67	372	723	1302	1848
117	401	781	1457	2154

Οἱ ἐπόμενοι 30 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Υπερ Πατρίδος».

42	330	581	959	1519	1835
69	445	677	1002	1664	1863
77	481	721	1101	1691	2050
99	497	792	1324	1777	2110
198	505	893	1396	1826	2341

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῆς «Μούσης τῶν Παίδων».

2	211	541	771	1124	1603	2016
6	214	545	798	1172	1612	2085
13	219	547	829	1182	1615	2116
24	229	558	848	1206	1669	2151
35	234	559	860	1272	1680	2156
37	297	561	899	1292	1682	2168
64	322	630	914	1369	1700	2186
82	390	643	929	1388	1797	2287
90	392	648	945	1403	1806	2348
94	412	655	1014	1433	1808	2361
119	417	703	1018	1458	1886	
125	478	712	1031	1515	1895	
146	535	716	1033	1521	1924	
196	536	726	1105	1533	1980	
208	539	729	1113	1589	1995	

Οἱ ἐπόμενοι 100 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓνα τῶμον «Διαπλάσεως» (τὸν δὸν τῆς Α' περιόδου).

9	286	556	931	1381	1694	2167
12	289	565	948	1392	1782	2176
33	296	628	999	1425	1800	2185
58	303	644	1010	1439	1820	2227
75	323	659	1037	1454	1888	2244
83	384	660	1097	1463	1911	2245
88	403	699	1104	1501	1918	2246
120	423	701	1127	1514	1981	2289
141	475	706	1171	1532	1983	2321
154	479	717	1193	1597	2010	2359
197	482	789	1270	1608	2082	
207	490	801	1291	1620	2092	
227	501	804	1304	1663	2106	
231	538	808	1366	1670	2149	
285	540	912	1374	1678	2160	

Οἱ ἐπόμενοι 200 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Φώτη».

36	259	503	742	974	1208	1625
43	266	508	745	983	1233	1629
47	271	510	746	985	1249	1631
51	278	515	753	990	1266	1636
52	284	524	758	996	1307	1637
56	325	527	761	998	1317	1643
101	341	571	764	1038	1327	1650
104	347	576	770	1042	1338	1658
105	362	588	809	1045	1345	1662
110	370	602	825	1049	1350	1702
131	381	603	842	1053	1354	1711
159	424	605	846	1057	1362	1716
163	425	614	853	1071	1413	1719
172	430	617	867	1076	1469	1727
175	433	622	871	1080	1481	1730
176	436	663	888	1086	1492	1734
180	441	668	894	1128	1535	1736
184	447	670	915	1134	1544	1752
191	450	685	949	1143	1547	1753
194	452	688	951	1147	1556	1761
236	453	711	952	1152	1560	1775
243	459	731	967	1165	1573	1780
255	462	737	969	1166	1582	1821

1828	1863	1948	1966	2074	2133	2190
1836	1870	1949	2019	2102	2137	2194
1842	1877	1952	2025	2119	2139	2196
1845	1879	1957	2056	2123	2142	
1849	1930	1960	2061	2127	2146	
1853	1945	1963	2068	2130	2189	

Οἱ ἐπόμενοι 400 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Βιβλίου τῆς Συμπεριφορᾶς».

1	288	608	930	1267	1600	1936
5	293	619	933	1271	1604	1939
10	299	624	936	1279	1607	1941
16	306	628	938	1282	1611	1944
18	310	629	941	1284	1617	1953
19	314	632	942	1287	1622	1959
22	315	636	944	1290	1634	1968
25	318	640	947	1293	1653	1985
27	320	645	971	1296	1660	1987
30	332	646	977	1298	1666	1990
31	337	650	984	1301	1672	1994
38	343	653	995	1303	1675	1999
44	354	656	1005	1328	1677	2002
45	358	661	1008	1343	1684	2003
50	365	674	1011	1347	1689	2005
57	379	678	1013	1355	1692	2008
61	386	679	1016	1367	1697	2011
66	389	683	1019	1372	1708	2013
70	393	693	1020	1373	1725	2017
76	395	695	1024	1377	1733	2033
84	398	697	1027	1380	1741	2039
87	399	704	1028	1383	1746	2044
89	404	707	1032	1385	1757	2054
92	406	710	1035	1391	1769	2065
95	409	713	1046	1398	1781	2071
97	411	718	1058	1402	1784	2080
106	413	720	1066	1417	1787	2089
108	414	724	1089	1427	1792	2094
111	418	728	1092	1429	1795	2097
116	420	730	1095	1434	1798	2105
122	427	733	1098	1440	1803	2112
128	434	744	1102	1443	1809	2114
133	440	757	1109	1446	1814	2131
138	457	773	1111	1448	1818	2145
140	465	776	1115	1451	1831	2158
142	467	778	1118	1459	1840	2165
145	468	783	1120	1462	1852	2174
149	471	786	1122	1465	1858	2182
152	476	788	1125	1490	1864	2207
167	484	793	1138	1499	1875	2213
177	488	797	1149	1504	1878	2221
182	493	799	1156	1507	1883	2234
185	495	802	1170	1511	1885	2239
193	498	806	1174	1518	1890	2255
200	499	818	1176	1523	1892	2272
203	517	826	1178	1527	1893	2285
209	526	839	1179	1528	1898	2293
212	537	854	1181	1531	1902	2317
216	543	863	1185	1545	1905	2324
221	544	875	1188	1555	1907	2327
224	549	902	1192	1563	1910	2336
230	551	911	1196	1568	1913	2357
233	555	916	1199	1577	1914	
245	560	918	1203	1586	1917	
254	563	921	1217	1590	1922	
262	566	924	1224	1593	1926	
268	570	925	1235	1595	1932	
280	585	927	1258	1598	1933	

ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ἀριθμοὶ ἐκ τῶν τεθέντων εἰς τὴν Κληρωσίδα, ἀπὸ τοῦ 1-2366 οἱ μὴ σηματοδοημένοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω πίνακας, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν τομίδιον τοῦ «Παιδικῶν Πνεύματος».

ΔΗΛΩΣΙΣ: Οἷδεὶς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ δατὰ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὗτε ἴσως οὐτε κατωτέρας ἀξίας. — Ἡ ἀποστολὴ τῶν δώρων, ἐπειδὴ δὲν εἶνε εὐκόλουν νὰ γίνῃ διὰ μᾶς, θὰ γίνῃ μηχανικῶς, ἀρχομένη ἀπὸ σήμερον καὶ τελειοῦσα τὴν 15ην Ὀκτωβρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ